

15.04.2024 PONEDELJEK Lambert, opat in škof	KAPELA ob 19h	++PUPIS, Tomaj 72
16.04.2024 TOREK Bernarda Lurška, redovnica	KAPELA ob 19h	++ STARŠI NABERGOJ in NUSDORFER, Tomaj 7
17.04.2024 SREDA Akacij, škof	KRIŽ ob 19h	++MIROSLAV in MARIJA MACAROL, Križ 188
18.04.2024 ČETRTEK Apolonij, mučenec	KRIŽ ob 19h	++MIROSLAVA in RODOLF FABJAN, Križ 278
19.04.2024 PETEK Leon IX., papež		
20.04.2024 SOBOTA Anastazij Antiohijski, škof in muč.		
21.04.2024 NEDELJA 4 VELIKONOČNA	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10h	+ TADEJ TAVČAR, Kazlje 22 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK: REDNO

Za popravilo strehe na tomajski cerkvi darovali:

Mijatović - Križ; Samec - Križ; Petelin - Križ; Kante - Križ; Grgič - Tomaj; Likar - Tomaj; Pipan Mojca - Tomaj; NN Križ; NN Tomaj; Tomaj 48a; Tomaj 61a; FBrdo 1a; FBrdo 1b; Tavčar Darja, Križ; Benčič, Šepulje 1a; Križ 241; NN Križ in Šepulje; (Do 31.3. darovano 930€).

*V soboto, 20.4. **DUHOVNO SREČANJE** za birmance in starše z Anjo Kastelic. Začetek ob 9.30. Starši imate srečanje v kapeli do 11h, birmanci med tem gledate film, potem pa še kateheza za birmance do 12.30.*

Danes, v nedeljo 14.4. ob 17h, vabi KD Srečko Kosovel Tomaj na srečanje v Vaški dom ob priliki 120-letnice rojstva našega tomajskega velikega pesnika. O spominih nanj bo spregovorila dr. Mira Cencič in drugi gostje. Dr. Ivo Jevnikar pa bo predstavil revijo Mladika, ki izhaja v Trstu že od leta 1957.

ŽUPNIJA TOMAJ
3 VELIKONOČNA NEDELJA

Štev.16/LETO XII.

14 . APRIL 2024

Kristus je moral trpeti in vstati od mrtvih

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 24,35-48)

Tisti čas sta učenca pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta prepoznala Jezusa po lomljenju kruha. Ko so se oni pogovarjali o tem, je sam stopil mednje in jim

rekel: »Mir vam bodi!« Vznemirili so se in obšel jih je strah. Mislili so, da vidijo duha. Dejal jim je: »Kaj ste preplašeni in zakaj se vam v srcu oglašajo dvomi? Poglejte moje roke in moje noge, da sem res jaz. Potipljite me in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.« Ko je to rekel, jim je pokazal roke in noge. Ker pa od veselja še niso verjeli in so se čudili, jim je rekel: »Imate tukaj kakšno jed?« Ponudili so mu kos pečene ribe. Vzel jo je in jo vpricho njih pojedel. Nato jim je rekel: »To so besede, ki sem vam jih povedal, ko sem bil še pri vas: Mora se izpolniti vse, kar je pisano o meni v Mojzesovi postavi, prerokih in psalmih.« Tedaj jim je odprl um, da so doumeli Pisma. Rekel jim je: »Tako je pisano: Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje v odpuščanje grehov, s čimer bodo začeli v Jeruzalemu. Vi ste priče teh reči.«

Duhovna spodbuda

Poti do srečanja z Vstalim.

To so težki dnevi za učence. Dnevi so polni strahu, dvoma in Vstali se spet pojavi med njimi. In kako se odzovejo? Spet so šokirani in polni strahu. Za njih je on duh. Kako blizu se nam zdijo ti prestrašeni učenci. Koliko truda moramo vložiti tudi mi, da prepoznamo Vstalega, ki je navzoč v našem življenju. Toda Bog se ne utruji in še naprej prihaja. Zanimivo je, da Jezus kljub neveri vztraja: »To sem res jaz!« (dobesedno pravi "jaz sem", ki je ime za Boga). Reči, da smrt ni prekinila njegovega obstoja, ampak je njegovo božansko

stanje pokazala v svoji polnosti. Jezus pravi: »Dotakni se me, pogledj moje roke, moje noge« Lahko bi naredil neverjeten čudež, a ne! Nikoli nas ne neha presenečati. Vstali nas vabi, da se dotaknemo in pogledamo znamenja trpljenja. To je posebnost njegove prisotnosti. Prav povezava križa z vstajenjem nam pove posebnosti velikonočnega oznanila. »Dobra novica« ni samo to, da je mrtev človek oživel, ampak da je Božji Sin dal svoje življenje iz ljubezni na križu, premagal smrt in da je njegova ljubezen povzročila, da je grob preplavilo življenje! In da bi to doživeli, se moramo dotakniti z rokami in videti s srcem. Ni dovolj, da mi drugi govorijo. Ali veste, zakaj mnogi dvomijo? Ker tega niso doživeli, ker tega niso spoznali, se tega niso dotaknili. Vera je predvsem srečanje, sicer ostane samo hipoteza, dvom. Kot v izkušnji ljubezni je vera pot, ki napreduje korak za korakom. Smo otroci časa, ki je preplavljen z miselnostjo »vse naenkrat«, a v duhu je vse postopno, ker je v ljubezni vse postopno. Vztrajnost, postopnost v ljubezni nam pove, koliko si nečesa želimo (tj. kako motivirani smo) in nam omogoča, da uživamo v vsakem koraku, v vsaki situaciji dan za dnevom. Celotno življenje iščemo gotovosti in ko nam jo Gospod da, se odzovemo s strahom. Tako smo vajeni negativnih stvari, da se, ko se nam zgodijo pozitivne stvari, takoj vprašamo, kako dolgo bo to trajalo. Ko smo preveč srečni, lahko mislimo, da je vse "prelepo, da bi bilo res" in da se bo prej ali slej pojavila skrita prevara. Žalostno, a resnično. Ko uživamo v srečnem življenju in se nam zgodi nekaj neprijetnega, je prva reakcija: »To sem moral pričakovati, ni moglo biti vse dobro!«. Nismo vajeni velike noči. Na veliki petek smo natrenirani, pred razpelom se počutimo bolj lahkotno kot pred praznim grobom. Bolj smo uglašeni z njegovim trpljenjem kot z njegovo zmago. Vendar smo kristjani ravno zaradi te zmage. Prijatelji, pustiti se moramo spreobrniti tej zmagi! Luka opisuje tri poti do srečanja z Vstalim. Prvi je srečanje z lastnimi ranami. Da bi v to verjeli, nas Jezus prosi, naj pogledamo v njegove rane. Morda bi tudi mi morali najti pogum, da naredimo isto. Če pogledamo v svoje slabosti, bomo odkrili skrito in nepredvidljivo moč velike noči. Bog deluje prav v naši šibkosti. V življenju se težko srečamo z Vstalim, ker mislimo, da če bi bil tam, ne bi bili tako šibki in ranjeni. Če bi pogledali v globino svojih slabosti in svojih ran, bi spoznali, da je Bog prav tam in da bi radi bili tam prepoznani in dobrodošli.

Druga pot je prijateljstvo. Jezus je z apostoli. Jezus je rad bil za mizo, saj se ob mizi med ljudmi spletajo vezi prijateljstva, zaupanja in intimnosti. Vstalega čutimo živega, ko se uspemo odpreti in odpreti svoje srce. Tretji način je razumevanje Svetega pisma. Razumeti moramo svojo zgodovino, razumeti rdečo nit, ki povezuje naše dneve, saj takrat najdemo smisel in ko imamo smisel živeti, se lahko soočimo z vsako situacijo. Toda Jezus jim je odprl um, da so razumeli Sveto pismo (postavo, preroke in psalme). Razumeti moramo evangelij in Sveto pismo. O tem je veliko neznanja. Sveti Hieronim je rekel: »Nepoznavanje Svetega pisma je nepoznavanje Kristusa«. Do drugega vatikanskega koncila niso znali niti brati! Danes še vedno obstajajo tisti, ki verjamejo v zgodovinski obstoj Adama in Eve, Kajna in Abela ali patriarhov, kot je zapisano v Svetem pismu. Nekateri verjamejo, da je evangelij komentar tega, kar je Jezus rekel in naredil, kot da bi obstajal nekakšen novinar, ki bi takoj poročal, kaj se je zgodilo. Moramo razumeti, iti v iskanje resnice. A da bi to razumeli, piše Luka, moramo odpreti svoje misli Duhu. Zaprt um te novice ne more razumeti. Kaj to pomeni? Pisanje je treba razlagati v istem duhu, ki ga je navdihnilo. In kaj je Duh? Božja ljubezen do njegovih stvaritev. Zgraditi moramo skupnosti, ki temeljijo na Svetem pismu in ne na lahkovernosti. Ne smemo se bati, da bi koga škandalizirali, ker tam, kjer sta tema in nevednost, se ne da nič graditi. Za oznanjevanje Vstalega potrebujemo Besedo, ki razsvetli naš razum. Sveto pismo smo dolžni brati, se vanj poglobljati, vanj moliti. Sicer pa kaj je treba? Vrniti se k evangeliju pomeni doživeti Vstalega, kajti Jezus iz evangelijev ti ogreje srce, vžge dušo, te navduši, ker evangelij ni knjiga za branje, ampak je namenjen človeku, da srečaš Jezusa in ga spustiš vase. Ampak potem je tu še misija-poslanstvo. Vstali, ko učencem odpira um za razumevanje svetega pisma, pravi: »Kristus bo tretji dan trpel in vstal od mrtvih in v njegovem imenu se bo vsem ljudstvom oznanjalo spreobrnjenje in odpuščanje grehov.« Lepo: oznanilo za kristjana ni detajl! Naša vera ni intimna kot druge vzhodne religije. Poslanstvo je sestavni del odrešenja. Vstali nas tudi vabi, da oznanjamo, da je živ in da smo učenci ljubečega Boga in ne podložniki kaznovalnega Boga. Poklicani smo biti Božja preglednost v pisarni, v šoli, na ulici, na tržnici imamo to »dobro novico« za objavo. To ni opcija vere, ampak ena njenih temeljnih značilnosti. Kolikor zmoremo, ne zamudimo nobene

priložnosti. Včasih je dovolj le nasmeh, da drugi sreča Boga v tebi. Res je. V tem, kar se zdi kot neuspeh, rana, lahko najdemo najbolj prepričljiva znamenja resnice velike noči.